

Efter den gældende kommunale skattelov er en person som omtalt i de indledende bemærkninger pligtig at svare skat til en kommune, hvori han eller hans husstand har personligt ophold i mindst 3 måneder. Flytter skatteyderen i løbet af et skatteår, overgår skattepligten fra fraflytningskommunen til tilflytningskommunen som regel med udgangen af det kvartal, hvori flytning er sket. Denne ordning medfører, at en person kan blive skattepligtig til flere kommuner i løbet af samme skatteår enten ved flytning fra én kommune til en anden eller derved, at han og hans husstand (hans hustru) har ophold i hver sin kommune. I førstnævnte tilfælde afløses skattepligten til fraflytningskommunen som nævnt af skattepligten til tilflytningskommunen, medens der i sidstnævnte tilfælde, hvor der bliver tale om samtidig skattepligt til begge kommuner, etableres skattedeling mellem disse. I tilfælde, hvor der i et skatteår bliver skattepligt til flere kommuner, foretages der selvstændig ansættelse og påligning af skat i hver af disse. Det i forslaget til loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. indeholdte opkrævningssystem vil gøre det påkrævet, at kommuneskatten opkræves som helårsskat, d. v. s. at skatten for hele indkomståret opkræves efter samme kommunes udskrivningsprocent og med anvendelse af de i denne kommune gældende personfradrag, uanset om skatteyderen i årets løb flytter til en anden kommune. Dette udelukker ikke, at den samlede helårsskat kan fordeles mellem flere kommuner, i hvilke skatteyderen i årets løb *successivt* har haft ophold, jfr. herved nærmere forslagets § 3 og bemærkningerne hertil. Derimod har man af forenklingsgrunde ment at burde forlade den nuværende ordning, hvorefter kommuneskatten også for samme tidsrum kan fordeles mellem flere kommuner, såfremt skatteyderen og hans husstand samtidig har skattepligtigt ophold i flere kommuner, jfr. kommuneskattelovens § 1, stk. 1, 1. og 2. pkt. I sådanne tilfælde fordeles skatten efter de gældende regler mellem kommunerne på den måde, at det pålignede skattebidrag nedskrives i hver af de pågældende kommuner, f. eks. med halvdelen i hver kommune eller med en trediedel i den ene kommune og to trediedele i den anden kommune, alt under hensyn til varigheden af opholdet i den enkelte kommune.

Da den praktiske gennemførelse af sådanne samtidige skattedelinger kan være både vanskelig og tidskrævende, og da en ophævelse af skatteordningen med samtidig skattedeling mellem flere kommuner ikke ensidigt vil komme enkelte bestemte kommuner til skade, har man fundet det forsvarligt

at foreslå en ordning, der udelukker skattedelinger af denne art.

Afgørende for, til hvilken kommune den kommunale indkomstskat skal svares, har man ment, at bopælen (opholdet) den 5. november forud for indkomståret bør være. Det relevante tidspunkt bør ifølge sagens natur ligge så nær op ad indkomståret som muligt, medens der på den anden side også må være tilstrækkelig tid for vedkommende kommune til inden indkomstårets begyndelse at træffe de til skattens opkrævning fornødne foranstaltninger. Som indicium for bopælen m. v. foreslås folkeregistertilmeldingen, og således at der, såfremt dennes rigtighed bestrides, må rejses indsigelse inden en vis frist.

Bestemmelsen i paragraffens stk. 2 om søfolk m. fl. svarer i det væsentlige til de nugældende regler, jfr. kommuneskattelovens § 1, stk. 3.

I paragraffens stk. 5 er fastsat, hvilken kommune der ved selvstændig skattepligts indtræden skal være skattekommune for den pågældende. Selvstændig skattepligt kan ifølge forslaget til loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer {m. v. bl. a. indtræde ved tilflytning fra udlandet, for kvinders vedkommende ved skilsmisse, separation, faktisk ophævelse af samlivet med manden eller ved mandens død eller bortfald af hans skattepligt på anden måde, for børns vedkommende ved bortfald af familieoverhovedets skattepligt i tilfælde, hvor barnet ikke opfylder betingelserne for sambeskatning med en anden person. Den kommune, i hvilken den pågældende har bopæl (ophold) på tidspunktet for det relevante forholds indtræden (tilflytning, skilsmisse, dødsfald m. v.), bliver herefter skattekommune for den pågældende, men andre kommuner vil kunne blive berettiget til andel af skatten efter reglerne i forslagets § 3. Det bemærkes, at ophør af et barns sambeskatning med familieoverhovedet som følge af, at det er fyldt 18 år eller ikke længere kan anses for hjemmeværende, altid sker med udløbet af et kalenderår, således at barnet bliver selvstændigt skattepligtig fra begyndelsen af det følgende kalenderår, jfr. § 14 i forslaget til loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v.

Bestemmelsen i paragraffens stk. 6 er (ligesom paragraffens 2. stk.) udformet med den gældende kommuneskattelovens § 1, stk. 3, som forbillede og er tænkt som en opsamlingsregel, der kan anvendes i de sikkert få tilfælde, hvor spørgsmålet om, til hvilken kommune en person skal svare kommuneskat, ikke kan afgøres efter bestemmelserne i paragraffens stk. 1-5.